

Μισός αιώνας πέρασε από την μέρα που ο Che πέρασε στην αιωνιότητα. Η μορφή του απολαμβάνει μια άνευ προηγουμένου φήμης. Είναι πια ένα σύμβολο. Ο Che που δεν σαραντάρισε. Ο θάνατος τον βρήκε τρεις μήνες μετά την συμπλήρωση των 39 του χρόνων, στο Βαγιεγκράντε της Βολιβίας, στην προσπάθειά του να φουντώσει το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα.

Το παιδί από το Ροζάριο της Αργεντινής, που ταλαιπωρήθηκε από άσθμα, που σπούδασε γιατρός και πριν πάρει τις αποφάσεις του, περιόδευσε την Λατινική Αμερική, αντίκρισε τη φτώχεια, συνειδητοποίησε τα αδιέξοδα και τάχθηκε.

Αντικρίζοντας σήμερα αυτό που πήγε να κάνει πρώτα στην Κογκό και κατόπιν στη Βολιβία, να συστήσει δηλαδή επαναστατικούς πυρήνες και να πυροδοτήσει την παγκόσμια επανάσταση, πιστός στην διεθνιστική αλληλεγγύη, φαίνεται παλαβομάρα.

Αν και στον μεσοπόλεμο σε μια από τις πρώτες εφαρμογές της, η διεθνής αλληλεγγύη, υπέκυψε στις δυνάμεις του Καουντίγιο Φράνκο στον Ισπανικό εμφύλιο, είκοσι χρόνια αργότερα, τον Γενάρη του '59, μετά πό διαρκή αγώνα και ατελειώτες κακουχίες, ο Αργεντίνος γιατρός, έμπαινε ως μαχητής στην Αβάνα, διοικητής στρατιωτικών δυνάμεων που ανέτρεψαν τον Μπατίστα. Κι αυτό έδωσε το απαραίτητο καύσιμο στην ψυχή του, το πρακτικό παράδειγμα, να θεωρήσει δυνατή την εξάπλωση της επανάστασης

Η θητεία του σε κυβερνητικά πόστα δεν είχε ιδιαίτερη αξία για αυτόν, καθώς προφανώς δεν μπόρεσε να αφομοιώσει ότι η πολιτική είναι η Τέχνη του εφικτού, όταν δεν αποτελεί μια ακολουθία συμβιβασμών, που μπορούν να εκτροχιάσουν κάθε όμορφη ιδεολογία. Για να μην αναφερθεί ασφαλώς και η πλάνη της εξουσίας.

Εγκατέλειψε έτσι, όλα για όσα είχε πολεμήσει στο νησί της Καραϊβικής και γύρισε στις ζούγκλες για να οργανώσει επαναστατικά κινήματα. Η ιστορία μας διδάσκει ότι απέτυχε. Εκτελέστηκε σε ένα ορεινό χωριό της Βολιβίας, ετάφη κρυφίως, αφού του κόψανε τα χέρια. Η σπίθα είχε σβήσει.

Γεννήθηκε όμως ο μύθος. Εκείνη η εικόνα του Alberto Korda από το '61 που εικονίζει τον Guerillero Heroico. Ο Che στο μαυρόασπρο καρέ, με το αστέρι στο μπερέ, μακριά μαλλιά και βλέμμα ανερμήνευτο.

Έγινε αφίσσα, στάμπα, ενεργειακό ποτό, μπλουζάκι, σημαία, αξέσουαρ. Στις μέρες μας, μισό αιώνα μετά τον θάνατό του, το θεωρητικό αντικείμενο της παγκόσμιας επανάστασης φαντάζει μια ουτοπία που την καταβρόχθισε η κατανάλωση, το απολιτικό, η αποτυχία του Υπαρκτού και τελικά η παγκοσμιοποίηση του μετακαπιταλισμού

Επίσης για τον Che:

[Che και Juan Manuel,
Alberto Granado ,
Το πικρό χάδι της TV,](#)